

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 26.6.2008
COM(2008) 403 окончателен

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

за нотификации за удължаване на крайните срокове и за освобождаване от задължението да се прилагат някои пределно допустими стойности съгласно член 22 от Директива 2008/50/ЕО относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа

{SEC(2008)2132}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

за нотификации за удължаване на крайните срокове и за освобождаване от задължението да се прилагат някои пределно допустими стойности съгласно член 22 от Директива 2008/50/ЕО относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1. Член 22 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа¹, наричана по-нататък „новата директива“, дава на държавите-членки възможността да уведомят Комисията за това, че — в зависимост от оценка на Комисията — възнамеряват да удължат крайния срок за постигането на съответствие с пределно допустимите стойности за азотен двуокис или бензол в зоните или агломерациите, където тези пределно допустими стойности не могат да бъдат постигнати до 1 януари 2010 г., или за това, че изпълняват условията за освобождаване от задължението за прилагане на пределно допустимите стойности за фини прахови частици (PM₁₀). Ако Комисията смята, че не са налице условията за отлагане или освобождаване, тя може да повдигне възражения в рамките на девет месеца след получаване на нотификацията. Държавите-членки са длъжни да докажат, че условията са изпълнени, и затова трябва да предоставят на Комисията цялата необходима за изготвянето на оценката информация.
2. Целта на това съобщение е да бъдат улеснени разработването, предоставянето и точното оценяване на нотификациите, като се разяснява тълкуването от страна на Комисията на условията, посочени в член 22, и се дават указания на държавите-членки за това, кои данни да се предоставят и какъв формат да се ползва.

2. КОНТЕКСТ

3. Повечето държави-членки още не са постигнали съответствие с пределните стойности за фини прахови частици (PM₁₀), макар че същите да са задължителни още от 1 януари 2005 г.² Според оценки в повече от 40 % от зоните или агломерациите в Общността концентрациите на PM₁₀ понастоящем превишават пределно допустимата стойност от 50 µg/m³ на ден в повече от 35 дни през една календарна година. В повече от 15 % от случаите концентрациите превишават и средногодишната пределно допустима стойност за PM₁₀, която е 40 µg/m³. Според актуалните оценки, тенденции и моделни

¹ OJ L 152, 11.6.2008 г., стр. 1

² Директива 1999/30/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно пределно допустимите стойности за серен двуокис, азотен двуокис и азотни окиси, прахови частици и олово в атмосферния въздух (ОВ L 163, 29.6.1999 г., стр. 4).

прогнози, в 2010 година, когато пределно допустимите стойности за азотен двуокис стават задължителни, може да се очаква подобна ситуация³. За бензола, за който пределно допустимите стойности също ще станат задължителни в 2010 г.⁴, съгласно прогнозите проблемът вероятно няма да е толкова сериозен.

4. Макар че са били установени недостатъци при прилагането на директивите относно качеството на въздуха и те са били обсъждани с държавите-членки, предвид мащаба на проблема може да се допусне, че неспазването частично се дължи на фактори извън прякото или непосредственото влияние на държавите-членки. Приемането и прилагането на мерки на Общността, които са насочени към източниците на емисии, като например постепенното въвеждане на по-строги норми за емисиите при нови превозни средства, допринасят за подобряването на качеството на въздуха днес и в бъдеще. Но мерките на Общността сами по себе си не могат да осигурят достатъчно спазване и спазване в срок на пределно допустимите стойности в целия ЕС. В повечето случаи са необходими и други мерки на национално, областно и общинско равнище, преди всичко в градските райони, където излагането на човешкия организъм на тези вещества е най-високо.
5. Важно е при транспонирането на законодателството на Общността да се осигурява равно третиране. Зони, в които са положени значителни усилия за спазването на пределно допустимите стойности в определения срок, не трябва да бъдат поставени в конкурентно неизгодно положение спрямо зони, в които — въпреки необходимостта — такива усилия не са положени.
6. Комисията внимателно ще оценява всяка нотификация по отношение на условията, посочени в член 22, и ще повдига възражения, ако условията не са изпълнени. Голямата част от информацията, необходима за оценяване на нотификациите, се взема от плановете за качество на въздуха, които трябва да се прилагат към нотификацията.
7. Добре установена практика за предоставяне на минимално изискваната информация в плановете за качество на въздуха, е определена в Решението 2004/224/ЕО на Комисията от 24 февруари 2004 г. за установяване на режим за предоставянето на информация относно плановете или програми, изисквани по силата на Директива 96/62/ЕО на Съвета относно пределно допустимите стойности на определени замърсители в атмосферния въздух⁵. С оглед на големия обем от данни, които трябва да се обработват във връзка с нотификациите, единен формат ще бъде важно средство за обезпечаване на ефикасност и равно третиране при оценяването на нотификациите; затова на държавите-членки настойчиво се препоръчва за изпращането на нотификациите да ползват формулярите, включени в работния документ на службите на Комисията (SEC(...) ...). Тези формуляри се базират на Решение 2004/224/ЕО и се отклоняват от него само дотолкова, доколкото предвиждат вписването на необходимите данни за специфичните условия за отлагане или

³ Също като в позиция 2.

⁴ Директива 2000/69/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пределните стойности за бензол и въглероден окис в атмосферния въздух (ОВ L 313, 13.12.2000 г., стр. 12)

⁵ ОВ L 68, 6.3.2004 г., стр. 27.

освобождаване. При попълването на формулярите трябва да се вписват само данните, които би трябвало да са на разположение във връзка с плана за качество на въздуха или като свидетелства, че в отделните случаи са изпълнени условията. Не се предвижда държавите-членки да разработят нови данни, например чрез моделиране. Настоящите указания съдържат препратки към отделните формуляри, за да се изясни връзката между необходимата информация и условията.

3. ПРОЦЕДУРА ПО НОТИФИЦИРАНЕ

8. Очаква се първите нотификации да се отнасят за концентрациите на PM_{10} , за които възможността за удължаване на срока ще изтече три години след влизането на Директивата в сила, т. е. на 11 юни 2011 г. Предвид сегашното ниво на неспазване на пределно допустимите стойности за PM_{10} се препоръчва, нотификациите за тези зони или населени места, за които държавите-членки смятат, че условията са спазени, да се изпращат по възможност по-скоро след влизането на Директивата в сила. При изготвянето на нотификациите следва да се положат грижи за осигуряване на пълнота на данните, необходими за доказване на условията.
9. Що се отнася до азотния двуокис и бензола, най-късно от 1 януари 2010 г. пределно допустимите стойности не трябва да се превишават. Когато условията са спазени, крайният срок за постигане на съответствие може да бъде удължен с толкова време, колкото е необходимо за постигане на пределно допустимите стойности, но най-много до 2015 г. Целта трябва да бъде отлагането да е по възможност по-кратко. Ако пределно допустимите стойности за азотен двуокис или бензол бъдат превишени за пръв път през 2011 г. или по-късно, удължаване на срока вече не е възможно. В тези случаи ще се прилага член 23, параграф 1, алинея 2 от новата директива.
10. Решенията за удължаване на срока или освобождаване се прилагат само за отделните зони или агломерации. Нотификациите, обаче, трябва да се предоставят на Комисията официално от Постоянното представителство на съответната държава-членка⁶, т. е. не пряко от въпросните областни или местни органи.
11. Нотификацията до Комисията за освобождаване или удължаване на срока и последващата оценка на тази нотификация от страна на Комисията не зависят от това, дали член 22 от Директива 2008/50/ЕО преди това вече е транспониран в националното законодателство.
12. За оценяването на нотификацията на Комисията ѝ се предоставя срок от девет месеца от деня след официалната регистрация на постъпилата официална и пълна нотификация в Комисията. Съответната държава-членка получава писмо,

⁶ На нотификацията трябва да се отбележи: „Удължаване на срока във връзка с качеството на въздуха — Директива 2008/50/ЕО“, и за да бъде тя валидна като официална нотификация трябва да бъде изпратена на адрес: European Commission, Secretariat-General, 1049 Brussels. Освен това да се изпрати електронно копие на нотификацията по електронна поща на адрес: ENV-AIRQUALITYTIMEEXTENSION@ec.europa.eu

потвърждаващо официалната регистрация на първоначалната нотификация. При необходимост се изпраща писмо, споменаващо данните, които според Комисията липсват и затова трябва да бъдат предоставени допълнително в определен срок, след изтичането на който започва периодът на оценяване. Ако поисканата информация не се предостави в посочения срок, Комисията си запазва правото да повдигне възражения против недостатъчно обоснованите аспекти на нотификацията; от съображения за правна сигурност това става, при всички положения, в рамките на девет месеца след официалната регистрация на първата нотификация. Комисията може да вземе решение и в случаите, в които не са повдигнати възражения.

13. Допуска се изпращането на една обща нотификация за няколко зони и няколко замърсители. Въпреки това, всяка зона и всеки замърсител ще се оценяват по отделно. Затова е важно, предоставените от държавите-членки данни да са недвусмислено свързани със съответната зона и съответния замърсител. Същото важи за случаите, когато една единствена мярка, взета на национално равнище, може да се отнася до няколко зони и да повлияе на концентрациите на повече замърсители.

4. УСЛОВИЯ И ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИНФОРМАЦИЯ С ОГЛЕД НА УДЪЛЖАВАНЕ НА СРОКА

4.1. Референтна година

14. При нотификациите за PM_{10} по принцип е прието първата година на превишение, т. е. 2005 г., да се разглежда за референтна, когато се оценява дали условията са изпълнени. Евантуално може да се посочи и по-късна година (напр. 2007 г.) за референтна, въз основа на която се правят прогнози с цел доказване, че спазването на пределните стойности ще бъде постигнато до юни 2011 г. В този случай същата година трябва да се посочва за референтна и в приложения план за качество на въздуха. За да се докаже обаче, че са взети всички целесъобразни мерки, за постигането на спазване на пределните стойности в първоначалния срок, трябва да се ползват само данни, релевантни за обяснение на превишението през 2005 г.
15. При нотификациите относно азотен двуокис или бензол, предоставени преди изтичането на първоначалния срок за постигането на пределните стойности (2010 г.), като референтна ще се ползва 2008 година. При нотификациите, предоставени след изтичането на първоначалния срок за постигането на пределните стойности, държавите-членки следва да използват 2010 г. като референтна.

4.2. Количествено разпределение на източниците

16. Държавите-членки трябва да предоставят информация за произхода на замърсяването, допринасящо за превишението. Затова за всяка зона и всяка агломерации в нотификацията се изисква количествено разпределение на източниците на съответното превишение (т. е. превишението на дневна или годишна пределна стойност) през референтната година. Комисията осъзнава, че точността на данните, които са на разположение, може да е различна за отделните зони и държави-членки; но тъй като количественото разпределение

на източниците представлява решаващ критерий както за определянето на вида и целевата стойност на мерките за намаляване на замърсяването, така и за оценяването на условията за удължаване на срока или освобождаването от страна на Комисията, оценките на приноса на отделните източници към превишението са необходими.

17. По-специално, количественото разпределение на източниците трябва да отразява областните, градските и местните приноси в рамките на държавата-членка, но също и трансграничните приноси. Освен това градските и местните приноси трябва да се диференцират допълнително, за да се определят такива меродавни източници като транспортът (автомобилното движение и корабоплаването в съответните случаи), промишлеността (включително производство на топло- и електроенергия), селското стопанство и търговските и битовите източници. За фините прахови частици PM_{10} е важно да се посочат и съществени природни източници⁷.
18. Държавите-членки могат да изберат сами дали като подходяща база за количествено разпределение на източниците на превишението да ползват азотния двуокис и азотните окиси, но трябва последователно да се придържат към този свой избор, а изборът трябва да се отразява в определянето на размера на въздействието на отделните или групи мерки, така че да позволи съответно оценяване на условията от Комисията.

4.3. Съответствие с нормите по време на удължения срок

19. Съгласно член 22, параграф 3 от новата директива, спазването на пределните стойности в зоните или агломерациите, за които е разрешено отлагане или освобождаване, по време на удължения срок ще бъде оценявано по отношение на пределните стойности плюс максималното допустимо отклонение, определено в Приложение XI.
20. За 2011 г. спазването на годишните пределни стойности за фини прахови частици PM_{10} ще се оценява спрямо пределно допустимата стойност плюс максималното допустимо отклонение за цялата календарна година. Спазването на дневните пределни стойности за 2011 г. ще се оценява на база на броя на дните с отклонения. По-точно, общият брой превишения — било на пределно допустимата стойност плюс максималното допустимо отклонение или само на пределно допустимата стойност — не трябва да надхвърлят 35-те дни, разрешени за съответната календарна година.

4.4. Първо условие — мерки за постигане на спазване на пределните стойности в първоначалния срок

21. Член 22, параграф 1 от новата директива предвижда сроковете за постигане на пределните стойности за азотен двуокис и бензол да бъдат удължени, ако спазването на тези стойности не може да се постигне в определения срок, т. е. до 1 януари 2010 г. За да се установи дали спазването не може да бъде постигнато в срок, държавите-членки трябва да посочат взетите мерки преди

⁷ Виж формуляр 3А в SEC (...) ...

2010 г. съгласно член 4, параграф 1 от Директива 1999/30/ЕО и член 3, параграф 1 от Директива 2000/69/ЕО, и да обяснят защо с тези мерки не е постигнато съответствие с нормите⁸. От целите на общото законодателство за качеството на въздуха следва, че подходящи мерки трябва да се вземат още в периода преди датата, на която пределно допустимите стойности стават задължителни. Само ако може да се докаже, че са направени усилия за постигане на спазването на стойностите, държавите-членки могат да претендират, в съответствие с член 22, параграф 1, че спазването на пределните стойности не може да се постигне в определените срокове.

22. По отношение на фините прахови частици PM_{10} , съгласно член 22, параграф 2 държавите-членки трябва да докажат, че на национално, областно и местно равнище са взети всички подходящи мерки за постигане на спазването на стойностите в първоначалния срок, т. е. до 1 януари 2005 г. Затова трябва да се предоставя информация относно мерките, взети за постигане на спазването в този срок⁸. За да може Комисията да установи, дали мерките са подходящи, държавите-членки трябва да посочат източниците на замърсяването, срещу които тези мерки са насочени, и да обяснят, в какъв обем тези мерки действително са допринесли за намаляване на концентрациите. Дават се обяснения за всяко останало след мерките превишение на пределно допустимите стойности⁹. Обясненията трябва да съдържат информация за това, дали превишението се дължи на някое от специфичните условия за освобождаване, т. е. на специфични за дадено място характеристики на разпространение, неблагоприятни климатични условия или трансгранични преноси на емисии.
23. В оценката си Комисията ще вземе предвид и правилното транспониране и прилагане на директивите, включени в раздел 2 от част Б от Приложение XV¹⁰, както и наличието в съответния срок на планове или програмите съгласно член 8, параграф 3 от Директива 96/62/ЕО на Съвета относно оценката и управлението на качеството на атмосферния въздух¹¹.

4.5. Второ условие — мерки за постигане на спазване на пределните стойности в новия срок

24. Държавите-членки трябва да предоставят реалистични и надеждни прогнози за начина, по който концентрациите вероятно ще бъдат намалени до пределните стойности преди изтичане на новия срок. Тези прогнози трябва и да покажат, че превишенията по време на удължения срок ще останат под пределно допустимата стойност плюс максимално допустимото отклонение, предвидени в приложение XI към директивата.
25. Прогнозите трябва да се базират на сравнение между пределно допустимите стойности, които трябва да бъдат постигнати, и предвидените стойности по

⁸ Виж формуляр 5А, включително приложението, и формуляр 7, включително Приложение А; за PM_{10} виж също формуляр 10, а за азотен двуокис и бензол, нотифицирани преди 2010 г., виж формуляр 4А.

⁹ Виж формуляри 3Б и 4А (в зависимост от случая).

¹⁰ Виж формуляр 8 и, ако случаят е такъв, приложението към формуляри 8 и 9.

¹¹ ОВ L 296, 21.11.1996 г., стр. 55.

базовата линия на съответното превишение в определена зона или агломерация. Базовата линия следва да посочва прогнозните концентрации до новия краен срок при положение, че не бъдат взети допълнителни мерки за намаляване, освен мерките за постигане на съответствие в първоначалния срок и съществуващите и планираните мерки на Общността. Разликата между приложимата пределно допустима стойност и базовата линия служи за показател за очакваното въздействие и графика на провеждане на допълнителните мерки, необходими за премахването на тази разлика до изтичане на новия срок¹².

26. При определянето на необходимите мерки трябва да се вземат предвид мерките, посочени в раздел 3 на Част Б от Приложение XV, както е предвидено в директивата. Ако не се прилага една от тези мерки, въпреки че е решаваща за установените източници, трябва да се дава обосновка¹³.
27. При оценката на прогнозите ще се вземат предвид и възможните въздействия на съществуващите и планираните мерки на Общността в съответната зона, а от държавите-членки се иска да включват оценките си за това въздействие в базовата линия. Планираните мерки на Общността са тези, които са посочени в Декларацията на Комисията, публикувана заедно с директивата. Комисията възнамерява да провери количественото определяне от страна на държавите-членки и при необходимост положенията, които лежат в основата му, и на тази база сама да оцени съответния критерий. Що се отнася до съществуващите мерки, оценката се съсредоточава върху състоянието на прилагането на директивите, посочени в раздел Б от Приложение XV¹⁴.

4.6. Специфично условие за фини прахови частици PM₁₀: специфични за дадено място характеристики на разпространение, неблагоприятни климатични условия или трансгранични преноси на емисии

4.6.1 Специфични за дадено място характеристики на разпространение

28. Специфичните за дадено място характеристики на разпространение са фактори, които влияят на разпространението на замърсители на местно равнище, по принцип на равнище улица. Местните сгради или малки топографски структури могат да причинят натрупване на локално емитирани замърсители в ограничено пространство, което води до високи концентрации. Такива райони обикновено се намират в така наречени „улични каньони“. За наличие на специфични за дадено място условия за разпространение може да се претендира само ако се докаже, че превишението е ограничено до такива специални райони, а не се среща другаде, например във фоновите стойности на замърсяването за града или по не толкова гъсто застроени улици в същата зона на качество на въздуха или агломерация.
29. Смята се, че съществуват специфични за дадено място характеристики на разпространение, ако в съответните райони са налице следните ситуации:

¹² Виж формуляри 4Б и 5Б, включително приложението.

¹³ Виж формуляр 6.

¹⁴ Виж формуляр 9.

- а) непрекъснати редове от многоетажни сгради по двете страни на улицата;
 - б) на най-малко 100 метра дължина средната височина на сградите е по-голяма от общата ширина на улицата, разделена на 1,5¹⁵.
30. За доказателството на факта, че превишението е ограничено до район със специфични за дадено място характеристики на разпространение, трябва да се ползват данни от подходящи пунктове за наблюдение на градския трафик извън този район или, в случаите когато това е уместно, резултати от малкомащабно дисперсионно моделиране¹⁶. Ако е на разположение, да се представи карта на зоната, в която да са отбелязани отделните измервателни станции и районът на превишението¹⁷.
31. Ако се използват други показатели за доказване, че превишението е ограничено до район със специфични за дадено място характеристики на разпространение, трябва да се посочат причините за това и да се докаже, че тези други показатели осигуряват еквивалентни резултати.
- 4.6.2 *Неблагоприятни климатични условия*
32. Неблагоприятни климатични условия се признават, когато дългосрочните метеорологични условия и топографските условия влияят отрицателно на разреждането на локално емитирани замърсители и по този начин водят до високи концентрации.
33. Смята се, че са налице неблагоприятни климатични условия в райони с присъствие на следните фактори:
- а) определени видове локална и регионална топография, т. е. в долини или когато районът е обграден от високи планини;
 - б) слабо разреждане на локално емитираните замърсители в резултат на ниски скорости на вятъра,
 - в) вертикално смесване, т. е. разреждане въз основа на метеорологични параметри във връзка с механични и топлинни турбулентности в атмосферата,
 - г) противостоене на въздушни маси от морски произход и такива от континентален произход, като континенталните въздушни маси обикновено се характеризират с неблагоприятни условия във връзка с разпространението на замърсителите (температурна инверсия и ниска скорост на вятъра).
34. Общите климатични характеристики като температура и валежи, които не се отразяват пряко на разпространението на замърсители, но предизвикват определени човешки дейности и по този начин влияят на нивото на емисиите

¹⁵ Управление и предаване на мета-данни съгласно Решение 97/101/ЕО за обмен на информация.

¹⁶ Виж формуляр 10.

¹⁷ Виж приложението към формуляр 2.

— например битово отопление, производство на електроенергия за отоплителни системи и климатични инсталации, или ползването на гуми със стоманени шипове — не се смятат за неблагоприятни климатични условия по смисъла на новата директива.

35. Натрупване на замърсители в райони с неблагоприятни климатични условия се получава обикновено по време на безветрие. Следователно наличието на ниска средногодишна стойност на скоростта на вятъра, т. е. под 1,5 м/с, в такива райони е подходящ показател за доказване, че това условие е налице. При представянето на обосновка може да се ползват и други показатели освен средната скорост на вятъра.
36. За да претендират за наличието на неблагоприятни климатични условия, държавите-членки трябва да докажат, че дневните пределни стойности се превишават главно тогава, когато описаните неблагоприятни климатични условия са налице. Съответната връзка може да се докаже, като се измерват — поне за референтната година — концентрациите на PM_{10} и средните скорости на вятъра в тези дни, в които пределната стойност се превишава¹⁸.

4.6.3 Трансгранични преноси на емисии

37. За трансгранични преноси на емисии се говори, когато поради метеорологичните и топографските условия се пренася антропогенно замърсяване, произхождащо извън държавата-членка и по този начин се причиняват високи концентрации. Такива преноси може да произхождат или от близката околност на зони и агломерации, разположени в близост до държавна граница (трансгранично замърсяване на близки разстояния) или от по-голямо разстояние от приблизително 100 км или повече (трансгранично замърсяване на далечни разстояния).
38. Трансгранично замърсяване на далечни разстояния се среща най-вече в равнини или низини, където често се натрупват замърсители, докарани от континентални въздушни маси. Високите концентрации в басейни или долини или по подветрените страни на планини по принцип не се засягат от такива преноси.
39. Замърсяването може да произхожда от само един източник отвъд границата, от една или повече държави-членки, от корабоплаването или от източници извън Общността.
40. Държавите-членки, претендиращи за наличието на трансграничен пренос, трябва да посочат дали с държавата-членка, от която произхожда замърсителят, са проведени консултации съгласно член 8, параграф 6 от Директива 96/62/ЕО (член 25 от новата директива). Ако не са проведени такива консултации, въпреки че произходът на замърсяването е известен, се смята, че въпросната държава-членка не е взела всички подходящи мерки за спазване на първоначалния срок. Ако замърсителите произхождат от няколко държави-членки или от трети държави, и ако е очевидно, че в двустранни консултации

¹⁸

Виж формуляр 10.

няма да се намерят ефективни решения, то правото на държавата-членка за удължаване на срока се запазва въпреки липсата на консултации¹⁹.

41. Трансгранични преноси на емисии могат да бъдат оценявани или чрез измервания или чрез моделиране. При необходимост към такива оценки трябва да се добавят обратен анализ на траекторията и количествено разпределение на източниците на отделните превишавания. Методи, подобни на изброените по-долу, са се оказали ефикасни за доказване на трансгранични преноси на емисии:

- а) моделиране на атмосферната дисперсия с подходяща разделителна способност по отношение на пространството и времето на деня,
- б) анализ на данните от ежедневните измервания, за установяване на трансграничните преноси на емисии чрез измерване на представителни пунктове за мониторинг, например извънградски фоновы станции, разположени по посока на вятъра в района, заобикалящ зоната или агломерацията, където превишението е наблюдавано,
- в) модел по ЕМЕП²⁰.

42. За да се претендира, че трансгранични преноси на емисии са причината на превишението, трябва да се докаже, че при превишаване на годишната пределна стойност, като се извади трансграничният пренос, средногодишната концентрация е под пределната стойност. При превишение на дневната пределна стойност трябва да се докаже, че след изваждане на трансграничния пренос в определени дни, средната дневна концентрация остава под пределната стойност²¹.

43. Ако се използват други показатели за доказване, че трансграничните преноси на емисии са причината за превишението, трябва да се посочат причините за това и да се докаже, че тези показатели осигуряват еквивалентни резултати.

5. План за качество на въздуха и изисквания за допълнителна информация

44. Към нотификациите трябва да се прилага план за качество на въздуха в съответната зона или агломерация. Планът трябва да отговаря на изискванията, определени в член 23 и в част А от Приложение XV. Изискваната от новата директива информация до голяма степен съответства на тази, предвидена в Директива 96/62/ЕО. Следователно държавите-членки, които вече разполагат с план или програма, могат да ги ползват за нотификацията, при положение че се спазват критериите в част А от Приложение XV и че е направена актуализация, така че да се гарантира, че ще бъде постигнато спазването на пределните стойности в рамките на новия срок.

¹⁹ Виж формуляр 10.

²⁰ Модел, разработен от Съвместната програма за наблюдение и оценка на разпространението на въздушни замърсители на далечни разстояния в Европа (ЕМЕП).

²¹ Виж формуляри 3А и 10.